

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619200217
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:4619200217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu W. A., N.. X.X.XXXX, XXX XX R. C., práv. zast. Mgr. Marek Tauber, advokát, Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 321 808, proti žalovanému Q. W., N.. XX.X.XXXX, R. X, XXX XX A. - W., práv. zast. De minimis, spol. s r. o., Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o zaplatenie 3.671,87 EUR s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/71/2019-133 zo dňa 4.11.2020 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/71/2019-133 zo dňa 4.11.2020 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil najmä nasledovne: Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 29.1.2019 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny v sume 3.671,87 EUR s príslušenstvom, titulom nespotrebovaného preddavku. Žalobca v žalobe tvrdil, že so žalovaným uzatvoril dňa 18.3.2016 zmluvu o obchodnej spolupráci, ktorej predmetom plnenia boli IT služby podľa zákaziek a potrieb stránky DOOB.sk žalobcu. Strany sporu dňa 18.7.2018 uzavreli dohodu o ukončení zmluvy o obchodnej spolupráci ku dňu 31.7.2018. Žalovaný za vykonané služby vystavil faktúry:

- Faktúra č. 20160001 na sumu 290,- EUR (žalobcom uhradená dňa 4.4.2016)

- Faktúra č. 20160002 na sumu 1.155,- EUR (žalobcom uhradená dňa 31.5.2016 suma 500,- EUR, dňa 29.6.2016 suma 650,- EUR a zostávajúca suma 5,- EUR uhradená v platbe zo dňa 18.12.2016)

- Faktúra č. 20160003 na sumu 1.155,- EUR (žalobcom uhradená dňa 18.12.2016).

Žalobca očakával a predpokladal dlhodobú obchodnú spoluprácu so žalovaným a z tohto dôvodu žalobca dňa 16.12.2016 zaslal žalovanému na účet ako preddavok sumu 13.500,- EUR, z ktorej sumy mali byť následne vyplácané ďalšie v budúcnosti vystavené faktúry zo strany žalovaného. Žalovaný však v zmysle uzatvorenej zmluvy až do ukončenia záväzkového právneho vzťahu vykonal pre žalobcu už len 231 hodín, začo žalovanému v zmysle článku IV. zmluvy prináleží odmena 1.588,13 EUR (231 hodín x 6,875 EUR). Žalovaný dňa 17.12.2016 vrátil žalobcovi z nespotrebovaného preddavku sumu 7.080,- EUR a dňa 20.12.2016 sumu 1.160,- EUR. S poukazom na vyššie uvedené ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu, žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi ešte sumu 3.671,87 EUR. Žalovaný tvrdí, že žalobca so žalovaným neuzavrel len zmluvu o obchodnej spolupráci, na základe ktorej mu žalovaný vystavil 3

faktúry, dňa 5.12.2016 uzavrel so žalovaným aj zmluvu o vytvorení diela, za cenu 13.500,- EUR. Na základe tejto zmluvy o vytvorení diela bola žalovaným vystavená faktúra č. 20160004, ktorú dňa žalobca dňa 16.12.2016 uhradil, čo dokazuje aj variabilný symbol uvedený pri prevode z výpisu bankového účtu. Údajný súpis hodín predložený žalobcom je neúplný a nesúvisí s cenou zo zmluvy o vytvorení diela. Faktúra č. 20160004 bola vystavená na podklade zmluvy o vykonaní diela. Žalobca spochybnil existenciu zmluvy o dielo zo dňa 5.12.2016. Tvrdí, že v rozhodnom období sa nachádzal mimo územia SR a za žalobcu zmluvu podpísala jeho bývalá pracovníčka. Na základe zmluvy o obchodnej spolupráci zo dňa 18.3.2016 mal žalovaný pracovať na stránke DOOB.sk, podľa pokynov od pána V. K., ktorý zadával žalovanému úlohy. Žalovaný uviedol, že návrh zmluvy o dielo v mene žalovaného predkladala jeho zamestnankyňa P. S. s jeho vedomím a súhlasom, rokovala a dojednávala zmluvu so žalobcom ako osoba oprávnená v zmysle § 15 Obchodného zákonníka. Žalovaný vystavil faktúru č. 20160004 na základe pokynov žalobcu a presne podľa zmluvy o vytvorení diela, ktorú tiež vytvoril samotný žalobca. Ak žalobca tvrdí, že suma 13.500,- EUR bola preddavkom, ktorá mala nejako súvisieť so zmluvou o obchodnej spolupráci, nepredložil k tomu jediný dôkaz. Žalobca vo vyjadrení tvrdil, že nemá vedomosť o uzatvorenej zmluve o dielo, pani S. nebola oprávnená na uzatváranie zmlúv, v rozhodnom čase bol dlhodobo mimo územia SR. Na otázky z akého dôvodu žalobcovi naraz vyplatil preddavok v sume 13.000,- EUR, keď mu predtým neuhradil nim vystavené faktúry a nesúvisí to so zmluvou o dielo, nevedel odpovedať. Nevedel vysvetliť, prečo žalovanému bol poskytnutý preddavok 13.000,- EUR, keď hodinová sadzba zo zmluvy o spolupráci bola dohodnutá v sume 6,875 EUR/hodina. Nevedel odpovedať z akého dôvodu obratom žalovaný vrátil časť preddavku, prečo mal žalovaný peniaze vrátené na iný účet ako bola poskytnutá platba na základe pokynu žalobcu, neobjasnil elektronickú komunikáciu o jednotlivých platbách. Logicky nevysvetlil úver v sume 13.000,- EUR, aby túto sumu mohol použiť ako preddavok. Žalovaný vo výpovedi tvrdil, že medzi stranami boli uzatvorené dve zmluvy: Zmluva o obchodnej spolupráci zo dňa 18.3.2016, ktorá bola ukončená dohodou zo dňa 18.7.2018. Zmluva o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016. Žalobca trval na cene diela v sume 13.000,- EUR z dôvodu, že inak mu nevyplatí časť neuhradených faktúr. Predmetom zmluvy o dielo boli iné práce ako boli dohodnuté v Zmluve o spolupráci. Svedkyňa P. K., rod. S. vo výpovedi potvrdila, že pracovala pre žalobcu. Na konkrétnu zmluvu o dielo si nepamätala. Nespochybnila, že v období dlhodobej neprítomnosti žalobcu v jeho mene zasiela písomnosti a vybavovala korešpondenciu. Nespochybnila pravdivosť e-mailovej komunikácie. S ohľadom na jednotlivé vyjadrenia strán sporu a listinné dôkazy na rozdielne skutkové tvrdenia podporujúcich právne posúdenie sporných skutočností z pohľadu tej - ktorej strany sporu súd prvej inštancie uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia sa po skutkovej a právnej stránke vysporiadal len s tými tvrdeniami a listinnými dôkazmi, ktoré boli pre meritorne rozhodnutie najpodstatnejšie. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzatvorenie Zmluvy o obchodnej spolupráci zo dňa 18.3.2016. Žalobca si uplatnil nárok na vrátenie nespotrebovanej časti poskytnutého plnenia (13.500,- EUR) z tejto zmluvy. Žalovaný tvrdil, že preddavok 13.500,- EUR bol poskytnutý na základe Zmluvy o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016. Zmluva o dielo mu bola zasielaná elektronicky e-mailom prostredníctvom pani S. P. dňa 5.12.2016 s textom: „Dobrý deň, pán W., v prílohe e-mailu Vám zasielam zmluvu o dielo. Prosím Vás o vystavenie faktúry v dohodnutej výške 13.500,- EUR.“ (č.l. 70 súdneho spisu). Žalovaný dňa 12.12.2016 dátum splatnosti 26.12.2016 vystavil faktúru č. 20160004 v sume 13.500,- EUR. Zmluva o dielo nemusí mať v zmysle Obchodného zákonníka písomnú formu. Preto zmluvu o dielo v mene podnikateľa môže podpisovať aj osoba oprávnená konať v mene podnikateľa v zmysle ustanovenia § 15 Obchodného zákonníka. V súdnej veci pani S. P. vykonávala administratívnu činnosť, z celej e-mailovej komunikácie je zrejmé, že konala s vedomím a na pokyn žalobcu v jeho mene. Žalobca v žalobe zo dňa 29.1.2019 jasne vymedzil skutok, predmet sporu kde určil, že sa domáha vrátenia nespotrebovanej časti zo zmluvy o spolupráci zo dňa 18.3.2016. Žalobca a žalovaný pri vykonaných platbách platbu identifikoval variabilným symbolom, čo zodpovedá číslu daňového dokladu fakt. č. 20160004, teda dostatočne určil predmet platby. Žalobca skutkovo určil predmet sporu, nárok na vyplatenie sumy odôvodnil cez zmluvu o spolupráci. Súd neposudzoval rozsah vykonania diela a oprávnenosť nároku zo Zmluvy o dielo zo dňa 5.12.2016. Súd zamietol návrh na výsluch svedka pána V. K., ktorý by sa len vyjadril v akom rozsahu žalovaný pre žalobcu vykonával dielo zo zmluvy o spolupráci. Navrhovaný svedok by nevedel objasniť uzatvorenie dvoch zmlúv medzi stranami sporu. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a náhradu trov konania priznal žalovanému, ktorý mal vo veci úspech.

3. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie, ktoré odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C.s.p. najmä nasledovne: Rozsudok napadá v celom rozsahu a žiada zrušiť, príp. zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za nedostatočné, nepresvedčivé a zjavne arbitrárne. Žalobca poskytol žalovanému preddavok 13.500,- EUR na základe zmluvy o

obchodnej spolupráci zo dňa 18.3.2016, táto zmluva bola jedinou uzavretou zmluvou v rámci ich podnikateľských obchodno-závazkových právnych vzťahov. Suma 13.500,- EUR nebola poskytnutá žalovanému v súvislosti so zmluvou o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016. Konanie bývalej zamestnankyne P. S. nemožno subsumovať pod § 15 Obchodného zákonníka, pretože nemala žiadne oprávnenie konať v mene žalobcu. Nezúčastňovala sa nikdy žiadneho kontrakčného procesu s obchodnými partnermi žalobcu. Aj zmluva o obchodnej spolupráci zo dňa 18.3.2016 bola uzatvorená bez asistencie administratívnej pracovníčky A. S.. Ak žalovaný tvrdí, že sumu 13.500,- EUR žalobca uhradil na základe zmluvy o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016 tak mal preukázať, ako si splnil svoj záväzok zo zmluvy, teda viesť, kedy zhotovil predmetné dielo - webovú stránku DOOB, kedy ho odovzdal žalobcovi, predložiť preberací protokol podľa čl. 7 zmluvy, uviesť či počas skúšobnej doby boli zistené na diele nedostatky a pod. Dňa 5.12.2016 už webová stránka existovala, taký predmet zmluvy o dielo žalobcu nepotreboval. Žalovaný by mal uviesť na základe akého titulu plnil v prospech žalobcu dňa 17.12.2016 sumu 7.080,- EUR a dňa 20.12.2016 sumu 1.160,- EUR, ak to nemalo byť čiastočné vrátenie z poskytnutého preddavku. Zamietnutie návrhu na výsluch svedka V. K., ktorý bol hlavným programátorom projektu žalobcu na stránke www.F.sk a tento svedok rozdeľoval jednotlivé čiastkové úlohy na stránke ostatným programátorom, teda aj žalovanému a zároveň kontroval ich prácu, je nesprávne. Vedel by sa vyjadriť, že žalobca nepotreboval uzatvárať zmluvu o dielo zo dňa 5.12.2016 s poukazom na predmet diela. Súd pochybil keď dôkaz nevykonal.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril najmä nasledovne: Žalovaný podal odvolanie ako živnosťník dňa 28.12.2020, a to napriek tomu, že v tom čase už pred viac ako dvoma mesiacmi ukončil svoju podnikateľskú činnosť. Okresný súd jednoznačne a veľmi jasne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, prečo žalobu zamietol. Okresný súd mohol posudzovať len ten nárok, ktorý si žalobca svojou žalobou uplatnil. Plnenie z inej zmluvy, cena dojednaná v inej zmluve či otázka platnosti inej zmluvy a s tým súvisiace nároky boli a sú pre toto konanie nepodstatné a preto sa nimi ani okresný súd nemohol zapodievať. Je výsostne procesnou zodpovednosť žalobcu, nie okresného súdu, že aký nárok si v súdnom konaní uplatnil. Žalovaný uzavrel so žalobcom dve zmluvy (zmluva o obchodnej spolupráci a zmluva o vytvorení diela) a nie jednu zmluvu (zmluva o obchodnej spolupráci) ako to tvrdí žalobca. Zamestnankyňa žalobcu pani S., ktorá bola mimochodom aj partnerkou žalobcu, zabezpečovala pre neho celý chod jeho podnikateľskej činnosti zvlášť, keď bol žalobca odcestovaný v zahraničí. Celú komunikáciu žalobcu ohľadne zmluvy o vytvorení diel, jej znenia a uzavretia so žalovaným viedla pani S., ktorá aj žalovanému e-mailom poslala jej znenie, ten ho podpísal a podpísaný návrh poslal žalobcovi (nie pani S., viď dôkaz - podací lístok). Následne sa mu späť vrátil jeden podpísaný rovnopis aj od protistrany. Potom podľa tejto zmluvy žalovaný vystavil faktúru a žalobca mu ju uhradil. Je absolútne vylúčené, že by o celom priebehu nie len, že žalobca nevedel, ale bol to práve a len žalobca, kto ho celý inicioval, vymyslel a riadil. Žalovaný nikdy nevedel, že by uvedené konanie pani S. robiť nemohla, a teda, že by akokoľvek prekročila nejaké svoje oprávnenie. Právny zástupca žalobcu síce v odvolaní píše, že pani S. „nemala žiadne oprávnenie konať v mene žalobcu“, avšak uvedené nevyplýva z jediného dôkazu a dokonca to nepotvrdil ani žalobca pri svojom výsluchu, keď neuviedol, že by pani S. nemala oprávnenie za neho konať, že by prekročila svoje oprávnenie alebo že v mene žalobcu neuzatvárala zmluvy. Tento prípad však nestojí „len“ na uzavretí zmluvy o vytvorení diela, pretože tá predstavuje len parciálnu záležitosť v biznis pláne žalobcu. Žalobca totiž potreboval získať finančné prostriedky na svoje podnikanie, pretože už mal mnoho nezaplatených faktúr a tak uzavrel so Slovak Business Agency ako veriteľom Zmluvu o úvere číslo 11/2016/0004, práve na sumu 13.500,- EUR. Jednalo sa však o tzv. účelový úver, pričom splnenie použitia na dojednaný účel žalobca preukazoval veriteľovi práve zmluvou o vytvorení diela a faktúrou žalovaného na sumu 13.500,- EUR za vykonané práce a nie ako úhradu nejakej zálohy. Práve získanie tohto úveru je dôvod, prečo žalobca (nie žalovaný) vypracoval zmluvu o vytvorení diela, inicioval jej uzavretie a následne ju so žalovaným aj uzavrel. Vo vyjadrení ďalej žalovaný uviedol, že žalobca potreboval z úveru získať finančné prostriedky nie na nejaký preddavok pre žalovaného, v tak astronomickej výške predstavujúcej viac ako rok predplatených prác, ale predovšetkým na pokrytie vlastných splatných dlhov, a to aj voči žalovanému. Žalobca sľúbil žalovanému ďalšiu prácu, ale nie za odmenu 13.500,- EUR ako sa uvádza v zmluve o vytvorení diela, ale len za 3.200,- EUR a doplatenie dlhov, čo spolu tvorilo sumu vo výške 6.420,-EUR, zvyšnú sumu 7.080,- EUR musel žalovaný vrátiť žalobcovi, pretože inak by s ním žalobca zmluvu o vytvorení diela nie len neuzavrel, ale mu neuhradil ani predchádzajúce dlhy. V tejto súvislosti žalovaný zvlášť upozorňuje na správu žalobcu zo dňa 12.12.2016 o 17:55 hod. v znení „Dobry den pan W., posielam vam na rekapituláciu: vam ostava 6420 (3200-4 mesiace praca+dlh+dlh) naspat na sukr.u 7080“. Žalobca si zaevidoval žalovaného faktúru na 13.500,- EUR vo svojom účtovníctve a žalovanému ju riadne uhradil.

Následne mu z tejto sumy však musel žalovaný vrátiť na súkromný účet 7.080,- EUR, presne podľa inštrukcie žalobcu (viď dôkaz SMS žalobcu z 12.12.2016). Potom žalobca uhradil ešte žalovanému splatné dlhy vyplývajúce mu z faktúr č. 20160002 a č. 20160003, aby to mal žalobca (nie žalovaný) účtovne riadne vysporiadané, no túto sumu mu musel žalovaný následne tiež vrátiť späť na súkromný účet, pretože si z celkovej sumy 13.500,- EUR mohol nechať len 6.420,- EUR, kde už boli zohľadnené aj doplatky za všetky jeho pohľadávky. Presne toto vysvetľuje platby žalovaného vo výške 7.080,- EUR a 1.160,- EUR v prospech žalobcu, čo žalobca spomína vo svojom odvolaní a nabáda žalovaného, aby to vysvetlil. Dňa 13.12.2016, t.j. deň po vyššie spomenutej SMS žalobcu o rozdelení sumy 13.500,- EUR poslal žalobca, opätovne prostredníctvom pani S., žalovanému e-mail so súkromným účtom žalobcu, kde mu mal žalovaný spomínanú sumu 7.080,- EUR vrátiť, čo žalovaný aj spravil. Žalobca pri svojom výsluchu nevedel uviesť, prečo SMS správu o vrátení 7.080,- EUR žalovanému poslal, tiež nepoprel, že by 7.080,- EUR a 1.160,- EUR, prišlo na jeho súkromný (nie podnikateľský) účet, tiež nepovedal, či tieto finančné prostriedky eviduje vo svojom účtovníctve, a pod. Žalobca vo svojej výpovedi nepovedal vlastne nič, čo by potvrdzovalo jeho tvrdenia uvedené v písomných podaniach podpísaných jeho právnym zástupcom. Žalobca však pri svojom výsluchu priznal, že v čase pred uzavretím zmluvy o úvere so Slovak Business Agency mal dlhy voči viacerým veriteľom. Nijako nevysvetlil, že prečo by nevyplatil z úveru, napr. svoje dlhy, ale použil by celú sumu úveru, ktorú ešte musel zabezpečiť záložným právom, na poskytnutie nejakého preddavku žalovanému. Žalovaný pritom na žiadny preddavok nemal žiadny právny nárok, nikdy sa nie len so žalobcom na žiadnom preddavku nedohodli, ale o žiadnom preddavku sa nikdy ani len nebavili a zároveň je úplne absurdné, aby žalobca, ako to tvrdí v tomto konaní zaplatil žalovanému preddavok vo výške 13.500,- EUR na základe zmluvy o obchodnej spolupráci, čo pri hodinovej sadzbe dojednanej v tejto zmluve by činilo takmer 1964 hodín, čiže cca rok práce, a to za stavu, kedy (i) žalovaný je len radovým programátorom, ktorý keď vystavil žalobcovi faktúru na 1.155,- EUR, tak mu ju žalobca uhradil niekoľko mesiacov a splatil mu ju až v troch splátkach, (ii) žalobca má viaceré iné splatné dlhy a (iii) za účelom preddavku by si žalobca bral úver a ešte ho aj zabezpečoval záložným právom. Výsluch pána K. nemal žiadny súvis s predmetom konania, pretože spornou otázkou medzi stranami bol právny titul finančného plnenia žalobcu voči žalovanému a nie rozsah, kvalita a potreba IT služieb. Žalovanému je zrejme, že zmluva o obchodnej spolupráci by pre jeho činnosť pre žalobcu stačila, no žalobca si to vymyslel inak. Bol to totiž práve žalobca, kto chcel získať účelový úver od Slovak Business Agency a za tým účelom vytvoril zmluvu o vytvorení diela, ktorú nakoniec žalovaný s ním aj uzatvoril, a to nie kvôli tomu, aby z nej získal akékoľvek nekalé výhody, ale len vyplatenú odmenu za svoju už odrobenú prácu pre žalobcu, spolu s prísľubom ďalšej práce na 4 mesiace. Z ničím z tohto nemal žalobcom navrhovaný svedok pán K. žiadnu spojitosť, preto jeho výpoveď nemôže mať žiadny vplyv na dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby. Podľa žalovaného je neehospodárne pokračovať v akomkoľvek ďalšom dokazovaní po výsluchu sporových strán, kedy žalobca nepotvrdil nič z toho, čo v tomto konaní vo svojich písomných podaniach prostredníctvom svojho advokáta skutkovo uviedol k danej veci a svojmu nároku. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje potvrdiť ako správny.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 30.5.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, dospel súd k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

6. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť

napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne odkazuje, pričom na doplnenie a upresnenia uvádza:

9. Žalobca v odvolacom konaní tvrdí, že nemal dôvod na uzatvorenie zmluvy s predmetom zmluvy: zhotovenie diela - webovej stránky DOOB, ktorá je vo výlučnom vlastníctve objednávateľa.

10. Vymedzenie predmetu Zmluvy o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016 je podľa názoru odvolacieho súdu všeobecné, avšak vyplýva z neho, že už v tom čase je žalobca vlastníkom webovej stránky.

11. Podľa faktúry č. 20160004 zo dňa 12.12.2016 na sumu 13.500,- EUR mala byť platba realizovaná na úhradu výdavkov súvisiacich s tvorbou programového vybavenia a prevádzkovania webového portálu elektronického nákupného centra pre účely podnikania žalobcu, t.j. v súvislosti s tvorbou programového vybavenia a prevádzkovaním eshopu. Podľa výpisu z účtu v SLSP, a. s. bola platba realizovaná dňa 16.12.2016. Fakturácia zodpovedá zmluvnej odmene vo výške 13.500,- EUR uvedenej v písomnej Zmluve o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016. Podľa vyjadrenia k odvolaniu (skutkové tvrdenie) mal žalobca uvedenú faktúru potrebovať na účely čerpania úveru.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že skutkové tvrdenia strán sporu sú rôzne a protichodné, avšak z vykonaného dokazovania, najmä zo Zmluvy o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016, zmluvy o obchodnej spolupráci, faktúry zo dňa 12.12.2016, výsluchu p. P. S., vyjadrení žalobcu, je preukázané, že platba vo výške 13.500,- EUR nebola realizovaná na základe zmluvy o obchodnej spolupráci, pričom takej fakturácii nezodpovedá ani rozsah vykonaných prác (v hodinách), ani zmluvné dojednania v zmluve o obchodnej spolupráci, ktoré nepredpokladajú platbu vo výške 13.500,- EUR. Naopak uvedená platba vyplýva zo Zmluvy o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016.

13. Odvolateľ nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že pani P. S. bola oprávnená podpísať Zmluvu o vytvorení diela zo dňa 5.12.2016 za žalobcu, odvolací súd však dopĺňa, že na posúdenie úspešnosti žaloby je rozhodujúce, že žalobca fakturovanú sumu s príslušným variabilným symbolom zaplatil a táto nemá zmluvný základ v zmluve o spolupráci, nakoľko taká úhrada nie je zmluvne dojednaná ani proporcionálna vo vzťahu k reálnym výkonom žalovaného pre žalobcu podľa zmluvy o obchodnej spolupráci a teda žalobca svoje skutkové tvrdenia pre úspešnosť žaloby nepreukázal. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že p. S. nemala oprávnenie konať v mene žalobcu v zmysle § 15 Obchodného zákonníka, uvedené je vzhľadom na nedôvodnosť žaloby z vyššie uvedených dôvodov bez právnej relevancie.

14. Súd prvej inštancie správne v spore rozhodol, keď posúdil nárok uplatňovaný žalobou ako nedôvodný. Žalobca v spore nepreukázal, že žalovaný nevydal žalobcovi plnenie, ktoré mal prijať na základe zmluvy o obchodnej spolupráci ako bezdôvodné obohatenie.

15. Pokiaľ ide o výsluch svedka V. K., odvolací súd uvádza, že nie je povinnosťou súdu vyhovieť akémukoľvek návrhu na vykonanie dokazovania, lebo v akom rozsahu bude súd dokazovanie vykonávať, je vždy vecou súdu, pričom ten považoval výsluch V. K. dôvodne za nadbytočný, keďže vychádzal z predložených listinných dôkazov, pričom ako správne uviedol súd prvej inštancie, uvedený svedok by nevedel objasniť uzatvorenie dvoch zmlúv medzi stranami sporu a teda výsluch by bol v rozpore s čl. 17 C.s.p. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že napadnutý rozsudok trpí vadou nepresvedčivosti a arbitrárnosti. Ústavný súd podľa konštantnej judikatúry (pozri IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tj. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalobcom, a to aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania, nakoľko súd správne rozhodoval podľa zásady úspechu.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

18. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).